

dagsmand, og jeg veed med mange Andre derom at det, naar vi ellers kunne faae, hvad vi faates, at det da skulde være bedre at modtage det efter den kolde Forpligtelse, som gaaer igjennem Statens Lov, end at modtage det af Venner og Medborgeres varme Hænder. Lægerne maae vide det, om de kolde eller de varme Omflag ere de bedste for udvortes Saar, men jeg er vis paa, at de varme ere ikke alene de bedste, men de eneste gode til indvortes Saar.

Krigsministeren: Allerede lige fra Krigens Begyndelse har det været Krigsbestyrelsens Hverv at drage Omfarg for de Dvaistes Forsorgelse og for de Faldnes Efterladte. De Fonds, som stode til Krigsministeriets Disposition, vare indskrænkede hovedsageligt til Krigshospitalskassen, som allerede fra Fortiden af har betydelige Udgifter til Pension for de i Tjenesten tilfaldkomne Krigere, og som tillige har betydelige Bidrag at udrede til Christians Pleiehuss i Gærnforde. De Bidrag, som saaledes i ældre Tider ere tilstaaede de Militaire, som ere komne tilfald i Tjenesten, er 18 Rbd. aarligt, og, foruden denne Pension, have de sædvanligt af Landmilicefondet faaet 12 Rbd. aarligt, tilfammen 30 Rbd. Det maa endnu bemærkes, at under sædvanlige Fredsforhold er den Skade, hvortil Soldaterne kunne komme i Tjenesten, sjældent af saa stor Betydning, at de kunne blive vansore. Altsaa: nu ved Krigens Udbrud fik de 30 Rbd. af disse Fonds; større Summer kunde der ikke udredes af Krigshospitalskassen, fordi den, som sagt, havde betydelige Udgifter til de tidligere Tilfaldkomne. Bidragene fra Landmilicefondet ere nu bortfaldne, fordi de 10 Rbd. aarligt, som enhver Stillingsmand skulde erlægge til Landmilicefondet, jo ifølge Fredg. af 12te Febr. f. A. ere bortfaldne, og Landmilicefondet er derfor inddraget under Finantserne. Men kort efter Krigens Udbrud stiftedes som bekendt den saakaldte Centralcomitee og andre private Stiftelser, som ydede betydelige Bidrag til de Saaredes og de Faldnes Efterladtes Forsorgelse. Disse private Fonds have med den største Beredvillighed ydet meget betydelige Bidrag til de Saarede og Faldnes Efterladte, saaledes, at de Pensioner, som ere tilstaaede, i Forhold til Beskædigelsen eller

Uttensidigtigheden variere mellem 3 og 8 Rbd. maanedligt, men denne Hjælp er jo naturligviis ganske provisorisk, og Regjeringen har derfor været betænkt paa, ved en Lov at fikke de Saarede og de Faldnes Efterladte en permanent Understøttelse, for at disse ikke skulle behøve at dependere af den private Godgjorenhed. Da nu de forskellige Fonds, som have det Diemed at sørge for de Saarede og for de Faldnes Efterladte; sortere under forskellige Autoriteter, nemlig deels under Krigsministeriet, deels under Marineministeriet, og det nu ophævede Landmilicefond under Justitsministeriet, og derhos de private Fonds naturligviis sortere under deres private Bestyrelse, og det dog alligevel var ønskeligt at faae alle disse Fonds til at samvirke til eet Diemed, saa har der fundet en Correspondance Sted mellem de forskellige Autoriteter, under hvilke disse Fonds sortere, for at vinde deres Samtykke til, at de blive samlede, for at kunne virke til dette fælles Diemedes Opnaaelse. Denne Correspondance har medtaget lang Tid; Resultatet deraf har imidlertid været, at man, efterat Regjeringen derom var bleven enig, allerunderdanigst har forelagt Hans Majestæt Kongen et Forflag til at nedsætte en Commission, bestaaende af Medlemmer, som vare Repræsentanter for hvert af disse forskellige Fonds, deels offentlige, deels offentligt administrerede og private Fonds, og hvis Hverv derfor skulde være at gjøre Forflag til, hvorledes disse Fonds kunde virke til det paatænkte Diemed. Det udstedte Commissorium indeholder et tredobbelt Hverv for Commissionens Medlemmer. Det ene er at bestemme Reglerne for Pensioneringen, hvem der skal være berettiget til at nyde Pension, Graden af Pensionen og Varigheden af Pensionen. Det andet Hverv for Commissionen har været at tilvejebringe de fornødne Midler for Pensioneringen, og det tredje endelig at ordne den fremtidige Bestyrelse for disse Pensioneringsmidler. Det kongelige Commissorium, som jeg maaskee tør forudsætte er den ærede Forsamling bekendt, da det har staaet aftrykt saavel i Departementstidenden som, jeg tør vel sige, i de fleste offentlige Blade, er jo kun en Instrux for Commissionen, indeholdende de Hovedpunkter, hvorpaa den skal sætte sin Op-